

pa je držala samo dva dni. Prvo nedeljo po prestanem strahu je bil že z nami čeprav še s črnim obrazom zaradi podplutb iz borbe. To pot smo gazili sne po Sopotnici. Utrujeni, a veselo razpoloženi smo se vračali, saj smo vozili s seboj spet štiri divje svinje.

Domača salama s pokvarjeno gorčico

Lepo jesensko jutro je zvabilo škofjeloško zeleno bratovščino na redno bradako v lovski predel Sopotnice.

Močan vod ljubiteljev narave in lepega športa s svojimi pomočniki, psi gonitji, dobro voljo, brašnom in kačjo slino je krenil zgodaj zjutraj v strmino Muretovega hriba na stojišča za prvi pogon. Kmalu se je oglasil lovski rog, gonjači so zavriskali in strelji so odmevali nekaterim lisičkam in zajčkom zadnjič v slovo.

Med pogonom so psi pregnali na neko drevo podivjanega mačka, katerega je sklatil bližnji lovec M. J. Čuvaj A. J. je ocenil lep kožuh in pobasal plen v nahrbtnik.

Popoldne, pred zaključkom, smo se zbrali kot vedno pri gostoljubnem gospodarju starega Rohotnikovega mlina, proizvajalcu žganja in medu, kar smo lovci visoko cenili. Tukaj smo použili še zadnja okrepčila.

Tudi Janez razveže svojo malho. Bil je zelo lačen in ker tega dne bojda še ni nič prigriznil. Hlastno seže v bisago, kjer je imel za popotnico domačo salamo in kruh. Naenkrat pa obstane, izbulji oči in grobo zakolne.

Vsi ga gledamo in opazimo, da mu nekaj sluzastega kaplja od prstov. Oster zadržek nam udari v nosove. Vročina je namreč mačka napela, da se je smrdljiva gorčica razlezla po salami in kruhu.

Janez se ves zbežan z nahrbtnikom požene skozi vrata k potoku, kjer se znebi plena in malice ter se čez čas očiščen vrne. Ta dan mu tudi medicina ni teknila več.

Rohotnikov mlin je sedaj last našega lovca slikarja. Ob pogledu nanj mi vselej oživi spomin na ta doživljanja.

Maks Mavri

PROSLAVA DESETLETNICE MUZEJSKE ZBIRKE V ŽELEZNIKIH IN ODPRTJE SPOMINSKE SOBE FRANCETA KOBLARJA

Organizirano muzejsko delovanje se je začelo v Železnikih 1949. leta. Takrat smo ustanovili Tehnični muzej Železniki. Ta je deloval do ukinitve in prenosa občine Železniki v Škofjo Loko, nato se je pa vključil v Loški muzej. Leta 1964 smo ustanovili novo organizacijsko enoto Muzejsko društvo Škofja Loka — Pododbova Železniki, za katerega je uspelo dobiti prostor v pritličju in prvem nadstropju Plavčeve hiše. Leta 1968 je bil javnosti odprt muzej. Letošnje leto je dopolnjevanje deset let poslovanja. Hkrati smo tudi priredili spominsko sobo Franceta Kobljarja. Oba dosežka sta izzvala praznovanje, ki je postalo najvišja kulturna prireditve tega leta v občini Škofja Loka.

Proslava se je začela v soboto dne 17. junija ob 20. uri z nastopom okteta Galus, ki je v novem prireditvenem prostoru priredil otvoritveni koncert. Zapev je umetne in domače pesmi. Nad tristo poslušalcev, ki so zasedli dvorišče, teraso in balkone, je pevcem navdušeno ploskalo — prireditelji so jim izrekli javno zahvalo in jih nagradili z nageljni. Ok-

tet je pohvalil akustičnost prostora, ki je prispevala k umetnostnemu uspehu.

V nedeljo dne 18. junija ob 10. uri se je pričela glavna proslava. Vabilom se je odzvala množica nad 500 ljudi. Prispele so številni znanstveni in kulturni delavci, predstavniki sosednih muzejev, družbenopolitični delavci občine in množičnih organizacij, gospodarskih in proizvodnih podjetij itd. Članica sveta federacije tov. Lidija Sentjurčeva je dva dni pred proslavo odpovedala in opravičila izostanek predsednika Sergeja Kraigherja. Ogledala si je razširjeni muzej z vsemi razstavami, ki so ji bile močno všeč. Posebno omenimo udeležbo prof. Anike dr. Stanka in prof. Izidorja Kobljarja in akademika prof. dr. A. Slodnjaka od SAZU, ki je bil slavnostni govornik.

Prireditve je v imenu KS Železniki otvoril Janez Demšar s pozdravi vsem udeležencem. Zahvalil se je pobudnikom za ustanovitev muzeja in muzejskim delavcem, ki so desetletje opravljali, dopolnjevali in bogatili muzej. Zahvalil se je vsem, ki so gmotno to kulturno usta-

novo podpirali, posebno proizvodnim organizacijam, iz katerih je muzej nastal. Te so vsa leta podpirale s tolikimi sredstvi, da smo zmogli doseči razsežnosti i kvaliteto našega muzeja. Pevski zbor O. Š. Brigade Franceta Prešerna je zapeł Prešernovo Zdravljico. Nastopil je slavnostni govornik akademik A. Slodnjak in s skrbno naštudiranim govorom obrazložil življenje in delo Fr. Koblarja. Govor posebej objavljamo. Učenka Hedviga Potočnik je prebrala odlomek iz knjige Moj obračun. Pevski zbor je drugič zapel pesem Čaj so tiste stazice . . . Dipl. ing. Jože Šturm, tajnik muzeja, je opisal prve pojave zavzetosti za ohranjanje starin v Železnikih. Iz teh se je razvilo organizirano muzejsko delovanje, ki se je pred desetimi leti odprlo široki javnosti. V tej dobi so si ga ogledali mnogi Slovenci in Jugoslovani, obiskali so ga pa tudi mnogi inozemci iz vse Evrope, zlasti metalurgi. Imeli smo celo obisk Afričanov! Navedel je tudi težave, na katere zadeva muzejsko delo, in prizadevanja za njegov napredek. Zahvalil se je prof. Aniki in bratoma Koblar za ob-

sežen in bogat zaklad, ki so ga kot darila podarili Muzeju Železniki in po njem vsej javnosti. Nanizal je nove zamisli za bodoče muzejsko delo, ki bodo zahtevale še mnogo truda. Izvajanje je za ključil s posvetilom muzeju, ki ga je napisal Fr. Koblar: »Starim Železnikom v spomin, minljivosti časov v opomin, sled minulega trpljenja, up sedanjega življenja!« Pevci so tretjič zapeli pesem »Kosec koso brusi . . .«. Nato se je zbor povečal in gromovito deklamiral pesem O. Župančiča Žebljarska in še zapeł Skrijanček poje žvrgoli.

Sledilo je vabilo k odprtju spominske sobe Fr. Koblarja in razširjenega muzeja. Spominsko sobo je odprl dr. Jože Mahnič. Obiskovalcem je razložil način in razvrstitev razstavljenih del in vpeljal ogled. Množica udeležencev proslave se je razvrstila po vseh razstavnih prostorih muzeja in se navduševala nad vsemi lepo urejenimi zbirkami. Pred muzejem postavljeni visok mlaj je opozarjal na velik dogodek in vabil obiskovalce, pozdravljaj pa tudi navdušene odhajajoče udeležence.

Niko Žumer

Nekdanja Plavčeva hiša v Železnikih, sedaj muzej, Na plavžu št. 58

Fot. C. Zupanc